

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

ข้อสรุป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษามาตรฐานการให้อันดับคะแนนของอาจารย์วิทยาลัยครูอุบลราชธานี ที่มีต่อนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา โดยแยกเป็นหมวดวิชาต่างๆดังนี้ หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาสังคมศึกษา และหมวดวิชากรศึกษา รวม 6 หมวดวิชา โดยพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้คือ

1. วิเคราะห์ค่าความเที่ยงของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ ในแต่ละหมวดวิชาที่มีต่อนักศึกษาและนอกจากนี้ เพื่อที่จะศึกษา

1.1 ความแตกต่างระหว่างค่าความเที่ยงของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ ในหมวดวิชาต่างๆ 6 หมวดวิชา

1.2 ความแตกต่างระหว่างค่าความเที่ยง ของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ ในแต่ละหมวดวิชาที่มีต่อนักศึกษาชายและที่มีต่อนักศึกษาหญิง

2. วิเคราะห์ค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในแต่ละวิชาและค่าความตรงเชิงพยากรณ์เฉลี่ยในแต่ละหมวดวิชา ที่มีต่อนักศึกษาและนอกจากนี้ เพื่อที่จะศึกษา

2.1 ความแตกต่างระหว่างค่าความตรงเชิงพยากรณ์ ของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในแต่ละวิชา ภายในหมวดวิชาเดียวกัน

2.2 ความแตกต่างระหว่างค่าความตรงเชิงพยากรณ์ ของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในแต่ละ วิชาที่มีต่อนักศึกษาชายและที่มีต่อนักศึกษาหญิง

2.3 ความแตกต่างระหว่างค่าความตรงเชิงพยากรณ์เฉลี่ย ของการให้อันดับ

คะแนนของอาจารย์ในหมวดวิชาต่างๆ 6 หมวดวิชา

2.4 ความแตกต่างระหว่างค่าความตรงเชิงพยากรณ์เฉลี่ย ของการให้อันค้ำ
คะแนนของอาจารย์ในแต่ละหมวดวิชาที่มีคือนักศึกษาชายและที่มีคือนักศึกษาหญิง

วิธีดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ซึ่งเรียน
ครบหลักสูตรในปีการศึกษา 2517 เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกแบบสุ่ม จำนวน 60 คน เป็น
นักศึกษาชาย 30 คนและนักศึกษาหญิง 30 คน ข้อมูลที่ใช้คือ อันค้ำคะแนนในวิชาต่างๆของ
นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้โดยพิจารณาเฉพาะอันค้ำคะแนนในวิชาที่อยู่ภายในหมวดวิชาต่างๆ
ดังนี้ หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ หมวดวิชา
วิทยาศาสตร์ หมวดวิชาสังคมศึกษาและหมวดวิชาการศึกษา รวม 31 วิชาและได้กำหนดค่า
อันค้ำคะแนนเหล่านั้นดังนี้คือ ก = 4 ข = 3 ค = 2 ง = 1 และ จ = 0 เพื่อนำค่าที่
กำหนดนี้ไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ได้ดำเนินการดังต่อไปนี้คือ

1. ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนในการหาค่าความเที่ยงของการให้อันค้ำ
คะแนนของอาจารย์ในแต่ละหมวดวิชาที่มีคือนักศึกษา
2. ใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในการหาค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของ
การให้อันค้ำคะแนนของอาจารย์ในแต่ละวิชาที่มีคือนักศึกษา โดยใช้อันค้ำคะแนนเฉลี่ย ของ
นักศึกษายภายในหมวดวิชาเดียวกันที่ไม่ให้นำเอาอันค้ำคะแนนของวิชาที่จะหาค่าความตรงนั้นมา
เกี่ยวข้องด้วยเป็นเกณฑ์
3. ใช้ค่าสัมประสิทธิ์ซีของพิชเชอร์ในการหาค่าความตรงเชิงพยากรณ์เฉลี่ยและการ
หาค่าความแตกต่างระหว่างค่าความเที่ยง ค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของหมวดวิชาต่างๆตามวัตถุประสงค์
ประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยครั้งนี้คือ

1. ค่าความเที่ยงของการให้อันค้ำคะแนนของอาจารย์ในแต่ละหมวดวิชานั้น มีค่าอยู่
ระหว่าง .69 ถึง .88 และพบว่า

1.1 ค่าความเที่ยงของการให้อันค้ำคะแนนของอาจารย์ในหมวดวิชาภาษาไทย

และหมวดวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าหมวดวิชาการศึกษาวงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 ค่าความเที่ยงของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในแต่ละหมวดวิชาที่มีต่อนักศึกษาชายและที่มีต่อนักศึกษาหญิงนั้น ไม่แตกต่างกัน

2. ค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในแต่ละวิชา ภายในหมวดวิชาต่างๆมีค่าอยู่ระหว่าง .24 ถึง .81 และค่าความตรงเชิงพยากรณ์เฉลี่ยของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในแต่ละหมวดวิชานั้นมีค่าอยู่ระหว่าง .45 ถึง .73 และพบว่า

2.1 ค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในวิชาภาษาอังกฤษ 2 สูงกว่าวิชาภาษาอังกฤษ 5 วิชาคณิตศาสตร์ 4 ต่ำกว่าวิชาคณิตศาสตร์อื่นๆ วิชาวิทยาศาสตร์ 1 สูงกว่าวิชาวิทยาศาสตร์ 3 และวิชาการศึกษา 3 สูงกว่าวิชาการศึกษา 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในวิชาภาษาอังกฤษ 5 วิชาวิทยาศาสตร์ 5 และวิชาสังคมศึกษา 7 ที่มีต่อนักศึกษาชายต่ำกว่า ที่มีต่อนักศึกษาหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ จำกัดขอบเขตเฉพาะอาจารย์ที่สอนใน 6 หมวดวิชา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2517 เท่านั้นดังนั้นผลการศึกษายังไม่ครอบคลุมไปถึงการศึกษาในระดับอื่นๆของวิทยาลัยครู ควรจะไ้ทำการวิจัยถึง มาตรฐานการให้อันคัมคะแนนของอาจารย์ที่สอนในระดับอื่นๆอีกด้วย และการวิจัยนี้ควรจะได้ทำเป็นประจำทุกปีเพื่อจะได้เป็นการพัฒนามาตรฐานการให้อันคัมคะแนนของอาจารย์ในวิทยาลัยครูให้ดียิ่งขึ้น

2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะได้สร้างข้อสอบมาตรฐานในแต่ละวิชาก่อน แล้วจึงไร้ผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลจากข้อสอบมาตรฐานนั้นไปทำการวิเคราะห์มาตรฐานการให้อันคัมคะแนนของอาจารย์ต่อไป

3. ค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของการให้อันคัมคะแนนของอาจารย์ในบางวิชา ที่มีค่าค่อนข้างต่ำนั้น อาจจะเป็นเพราะมีองค์ประกอบบางอย่างที่ส่งผลต่อการวัดและประเมินผล ในวิชานั้น เช่นแบบสอบที่ใช้ในการวัดผลยังไม่ได้มาตรฐานหรือระเบียบวิธีการวัดและประเมินผลของอาจารย์ในวิชานั้นยังไม่ได้มาตรฐานหรือไม่สอดคล้องกับอาจารย์อื่นๆในหมวดวิชาเดียวกัน นอกจากนี้ก็อาจเป็นเพราะว่า เนื้อหาของวิชามีลักษณะและโครงสร้างที่แตกต่างไปจากวิชาอื่นๆภายในหมวดวิชาเดียวกันก็ได้ ดังนั้นควรจะไ้มีการศึกษาค้นหาองค์ประกอบเหล่านั้นเพื่อเป็นประโยชน์ในการที่จะวิเคราะห์มาตรฐานการให้อันคัมคะแนนของอาจารย์ในครั้งต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย